

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-147/12

**ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB
împotriva
Frank Koot
și
Evergreen Investments BV**

(cerere de decizie preliminară formulată de Hovrätten för Nedre Norrland)

„Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Instanța competentă — Competențe speciale în «materie contractuală» și în «materie delictuală și cvasidelictuală»”

Sumar — Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 18 iulie 2013

1. *Cooperare judiciară în materie civilă — Competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Regulamentul nr. 44/2001 — Domeniu de aplicare — Materii excluse — Falimente, concordate și proceduri similare — Noțiuni — Acțiune introdusă de un creditor al unei societăți pe acțiuni prin care se urmărește ca pentru datoriile respectivei societăți să fie ținuti răspunzători un membru al consiliului de administrație și un acționar al acesteia — Excludere — Aplicabilitatea regulamentului*

[Regulamentul nr. 44/2001 al Consiliului, art. 1 alin. (2) lit. (b)]

2. *Cooperare judiciară în materie civilă — Competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Regulamentul nr. 44/2001 — Dispoziții ale acestui regulament calificate ca fiind echivalente cu cele ale Convenției de la Bruxelles — Interpretare a dispozițiilor menționate conformă cu jurisprudența Curții referitoare la convenție*

(Convenția din 27 septembrie 1968; Regulamentul nr. 44/2001 al Consiliului)

3. *Cooperare judiciară în materie civilă — Competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Regulamentul nr. 44/2001 — Competențe speciale — Competență în materie contractuală și în materie delictuală și cvasidelictuală — Noțiuni*

[Regulamentul nr. 44/2001 al Consiliului, art. 5 pct. 1 lit. (a) și pct. 3]

4. *Cooperare judiciară în materie civilă — Competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Regulamentul nr. 44/2001 — Competențe speciale — Competența în materie delictuală sau cvasidelictuală — Noțiuni — Acțiune introdusă de un creditor al unei societăți pe acțiuni prin care se urmărește ca pentru datoriile respectivei societăți să fie ținuti răspunzători un membru al consiliului de administrație și un acționar al acesteia — Includere — Cesionarea creanței — Irelevantă*

(Regulamentul nr. 44/2001 al Consiliului, art. 5 pct. 3)

5. *Întrebări preliminare — Competența Curții — Limite — Întrebare adresată într-un context care exclude un răspuns util — Întrebări adresate fără suficiente precizări privind contextul factual — Inadmisibilitate*

(art. 267 TFUE)

6. *Cooperare judiciară în materie civilă — Competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Regulamentul nr. 44/2001 — Competențe speciale — Competența în materie delictuală sau cvasidelictuală — Locul unde s-a produs fapta prejudiciabilă — Noțiune — Locul activităților desfășurate de societate și locul care are legătură cu situația financiară legată de aceste activități*

(Regulamentul nr. 44/2001 al Consiliului, art. 5 pct. 3)

1. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctele 24-26)

2. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctele 28 și 29)

3. Noțiunea de materie delictuală și cvasidelictuală în sensul articolului 5 punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială cuprinde orice cerere care urmărește să pună în discuție răspunderea pârâtului și care nu intră în sfera materiei contractuale în sensul articolului 5 punctul 1 litera (a) din acest regulament.

În această privință, pe de o parte, noțiunea de materie contractuală în sensul articolului 5 punctul 1 litera (a) din regulamentul menționat nu poate fi înțeleasă în sensul că vizează o situație în care nu există niciun angajament asumat în mod liber de către o parte față de cealaltă. Astfel, aplicarea normei speciale de competență prevăzute în materie contractuală la articolul 5 punctul 1 litera (a) menționat presupune stabilirea unei obligații juridice liber consimțite de către o persoană față de altă persoană, pe care se întemeiază acțiunea reclamantului. Pe de altă parte, răspunderea delictuală sau cvasidelictuală nu poate fi luată în considerare decât cu condiția dovedirii unei legături de cauzalitate între prejudiciu și fapta aflată la originea prejudiciului.

(a se vedea punctele 32-34)

4. Noțiunea „materie delictuală și cvasidelictuală”, care figurează la articolul 5 punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, trebuie interpretată în sensul că privește acțiuni introduse de un creditor al unei societăți pe acțiuni prin care se urmărește ca, pentru datoriile respectivei societăți, să fie ținuti responsabili, pe de o parte, un membru al consiliului de administrație al acesteia și, pe de altă parte, un acționar al acesteia, dat fiind că ei au permis societății menționate să continue să funcționeze în pofida faptului că aceasta era subcapitalizată și trebuia să solicite să intre în lichidare.

În această privință, nu poate fi reținută interpretarea potrivit căreia calificarea unor astfel de acțiuni ar trebui să urmeze calificarea datoriilor societății ca aparținând materiei contractuale sau extracontractuale. Astfel, ea ar avea drept consecință creșterea numărului instanțelor competente să soluționeze acțiuni care pun în discuție același comportament culpabil al unui administrator sau al unui acționar al unei societăți, în funcție de natura diferitelor datorii ale acestei societăți care pot face obiectul unor asemenea acțiuni. Într-o astfel de situație, obiectivul de proximitate al normelor de competență specială enunțate la articolul 5 punctele 1 și 3 din Regulamentul nr. 44/2001, întemeiate

pe existența unei legături deosebit de strânse între contract sau locul unde s-a produs fapta prejudiciabilă și instanța care trebuie să soluționeze cauza, se opune ca stabilirea instanței competente să poată depinde de natura datoriilor societății vizate.

În aceste condiții, împrejurarea că creanța în cauză a fost cesionată de creditorul inițial unei alte persoane nu are influență nici asupra determinării instanței competente în temeiul articolului 5 punctul 3 din regulamentul în discuție.

(a se vedea punctele 38, 41, 42 și 59 și dispozitiv 1 și 3)

5. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctele 44-47)

6. Noțiunea „locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă”, care figurează la articolul 5 punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, trebuie interpretată în sensul că, în ceea ce privește acțiunile prin care se urmărește ca un membru al consiliului de administrație și un acționar al unei societăți pe acțiuni să fie ținuti răspunzători pentru datoriile acestei societăți, locul menționat se situează la locul de care sunt legate activitățile desfășurate de societatea menționată și situația financiară legată de aceste activități.

Astfel, în ceea ce privește acțiuni introduse pentru motivul că administratorul și acționarul principal al societății și-ar fi neglijat obligațiile legale față de aceasta, locul producerii evenimentului cauzator al prejudiciului trebuie să prezinte atât pentru reclamanți, cât și pentru pârâți un mare grad de previzibilitate. De asemenea, în aceste condiții, trebuie să existe, din perspectiva bunei administrări a justiției și a organizării utile a procesului, o legătură deosebit de strânsă între acțiunile introduse de reclamanți și locul menționat.

(a se vedea punctele 52 și 55 și dispozitiv 2 și 3)